

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גלוסטרא												□
גנר שיש בראשו גלוסטרא, רבי יהושע אומר: שומטה מן פתח זה ותולה בחבירו בשבת	דתנן: [רבי יהושע]											◇
הרי הוא ככל הכלים ומיטלטל בחצר.	רבי טרפון:											◇
מדוכה												◇
הא דאמרן.												◇
ממאי? דילמא לעולם אימא לך - לאחר התרת כלים נשנו.	רבה:											◇
קנים טעמא מאי - משום איעפוש, בהאי פורתא לא מיעפש.												◇
מקלות - אפשר כרבי אלעזר												◇
גלוסטרא - כדרבי ינאי												◇
בחצר שאינה מעורבת עסקינן	דאמר רבי ינאי:											◇
תוך הפתח כלפנים דמי - וקמטלטל מנא דבתיים בחצר.	רבי יהושע סבר:											◇
תוך הפתח כלהוין דמי - ומנא דחצר בחצר קא מטלטל.	ורבי טרפון סבר:											◇
מדוכה - רבי נחמיה היא.												◇
כל הכלים ניטלין לצורך ושלא לצורך	[ת"ק]											◇
אין ניטלין אלא לצורך.	רבי נחמיה:											◇
מאי לצורך ומאי שלא לצורך?												◇
לצורך - דבר שמלאכתו להיתר לצורך גופו. שלא לצורך - דבר שמלאכתו להיתר לצורך מקומו. ודבר שמלאכתו לאיסור, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא.	רבה: [ת"ק]											◇
ואפילו דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא.	ואתא רבי נחמיה למימר:											◇
לצורך מקומו שלא לצורך קרית ליה?	אמר ליה רבא:											◇
לצורך - דבר שמלאכתו להיתר, בין לצורך גופו בין לצורך מקומו. שלא לצורך - ואפילו מחמה לצל. ודבר שמלאכתו לאיסור ולצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא.	אלא אמר רבא: [ת"ק]											◇
ואפילו דבר שמלאכתו להיתר, לצורך גופו ולצורך מקומו - אין, מחמה לצל - לא.	ואתא רבי נחמיה למימר:											◇
לרבה אליבא דרבי נחמיה, הני קערות היכי מטלטלינן?	יתיב רב ספרא ורב אחא בר הונא ורב הונא בר חנינא ויתיב וקאמרי:											◇
מידי דהוה אגרף של רעי.	אמר להו רב ספרא:											◇
למר, אליבא דרבי נחמיה הני קערות היכי מטלטלינן להו?	אמר ליה אביי לרבה:											◇
רב ספרא חברין תרגמה - מידי דהוה אגרף של רעי.	אמר ליה: [רבה]											◇
מדוכה, אם יש בה שום - מטלטלין אותה, ואם לאו - אין מטלטלין אותה	איתיביה אביי לרבא:											◇
הכא במאי עסקינן - מחמה לצל.												◇
ושוין שאם קיצב עליו בשר שאסור לטלטלן	איתיביה:											◇
הכא נמי מחמה לצל.												◇
אין סומכין את הקדירה בבקעת, וכן בדלת.	והא דתנן:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והא בקעת דביום טוב - דבר שמלאכתו להיתר הוא, אלמא: דבר שמלאכתו להיתר, בין לצורך גופו בין לצורך מקומו אסור											⚡	◇	קדה.	
התם מאי טעמא - כיון דבשבת דבר שמלאכתו לאיסור הוא, גזירה יום טוב אטו שבת.											!	◇	קדה.	
וכי תימא שבת גופיה תישתרי, דהא דבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו ולצורך מקומו שרי.											⚡		קדה.	
הני מילי - היכא דאיכא תורת כלי עליו, היכא דליכא תורת כלי עליו - לא.											!	◇	קדה.	
ומי גזרינן?											⚡		קדה.	
משילין פירות דרך ארובה ביום טוב, אבל לא בשבת.	והתנן:										⚡	◇	קדה.	
ומי לא גזרינן?											⚡		קדה.	
אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד	והתנן:										⚡	◇	קדה.	
לא קשיא. הא - רבי אליעזר, הא - רבי יהושע.	רב יוסף:										!	◇	קדה.	
אותו ואת בנו שנפלו לבור, רבי אליעזר אומר: מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ושוחטו, והשני עושה לו פרנסה במקומו בשביל שלא ימות.	דתניא: [רבי איעור]										⚡	◇	קדה.	
מעלה את הראשון על מנת לשוחטו ואינו שוחטו, ומערים ומעלה את השני. רצה - זה שוחט, רצה - זה שוחט.	רבי יהושע:										⚡	◇	קדה.	
ממאי? דילמא עד כאן לא קאמר רבי אליעזר התם - אלא דאפשר לפרנסה, אבל היכא דלא אפשר לפרנסה - לא. אי נמי עד כאן לא קאמר רבי יהושע התם - דאפשר בהערמה, אבל היכא דלא אפשר											⚡	◇	קדה.	
לא קשיא, הא - בית שמאי, הא - בית הלל.	אלא אמר רב פפא:										!	◇	קדה.	
אין מוציאין את הקטן ואת הלולב ואת ספר תורה לרשות הרבים	דרתנן, בית שמאי:										⚡	◇	קדה.	
מתירין.	בית הלל:										⚡	◇	קדה.	
אימר דשמעת להו לבית שמאי הוצאה - טלטול מי שמעת להו?											⚡		קדה.	
וטלטול גופיה, לאו משום הוצאה היא?											!	◇	קדה.	
ואף רב סבר לה להא דרבא												⚡	◇	קדה.
מר שלא יגנב - זהו טלטול שלא לצורך, ואסור.	דאמר רב:										⚡	◇	קדה.	
טעמא - שלא יגנב, אבל לצורך גופו ולצורך מקומו - מותר.												⚡	◇	קדה.
איני?											⚡		קדה.	
אייתו ליה שותא לכהנא ליתיב עליה.	והא רב כהנא איקלע לבי רב, ואמר:										⚡	◇	קדה.	
לאו למימרא דדבר שמלאכתו לאיסור לצורך גופו - אין, לצורך מקומו - לא?											⚡		קדה.	
שקולו שותא מקמי כהנא	הכי אמר להו: [רב]										!	◇	קדה.	
ואי בעית אימא: התם מחמה לצל הוה.											!	◇	קדה.	
רב מרי בר רחל הוה ליה ההיא בי סדיותא בשמשא, אתא לקמיה דרבא. אמר ליה: מהו לטלטולינהו?	[רב מרי בר רחל]										^	◇	קדה.	
שרי.	אמר ליה: [רבא]										!	◇	קדה.	
אית לי אחרנא.	[רב מרי בר רחל]										⚡		קדה.	
הוה לאורחין.	[רבא]										!		קדה.	
אית לי נמי לאורחין.	[רב מרי בר רחל]										⚡		קדה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גלית אדעתך דכרבה סבירא לך, לכולי עלמא - שרי, לדידך - אסיר.	אמר ליה: [רבא]											◇
מכבודות של מילתא - מותר לטלטלן בשבת, אבל של תמרה - לא.	רבי אבא אמר רבי חייא בר אשי אמר רב:											◇
אף של תמרה.	רבי אלעזר:											◇
במאי עסקינן?												^
אילימא לצורך גופו ולצורך מקומו												!
בהא לימא רב של תמרה לא? והא רב כרבא סבירא ליה												ז
אלא מחמה לצל												!
בהא לימא רבי אלעזר אף של תמרה?												ז
לעולם מחמה לצל												!
אימא: וכן אמר רבי אלעזר.												■
כל הכלים הנישלין בשבת - שבריהן ניטלין עמהן, ובלבד שיהו עושין מעין מלאכה, שברי עריבה - לכסות בהן את פי החבית, שברי זכוכית - לכסות בהן את פי הפך.	[רבי מאיר]											■
בלבד שיהו עושין מעין מלאכתן, שברי עריבה - לצוק לתוכן מקפה, ושל זכוכית - לצוק לתוכן שמן.	רבי יהודה:											■
מחלוקת שנשברו מערב שבת	רב יהודה אמר שמואל:											◇
מעין מלאכתן - אין. מעין מלאכה אחרת - לא.	דמר סבר: [רבי יהודה]											◇
אפילו מעין מלאכה אחרת.	ומר סבר: [ת"ק]											◇
אבל נשברו בשבת - דברי הכל מותרין, הואיל ומוכנין על גבי אביהן - מותר.	[דברי הכל]											◇
מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים.	מותיב רב זוטרא:											ז
דנשברו אימת?												^
אילימא דנשברו מערב יום טוב												!
עצים בעלמא נינהן												ז
אלא לאו - ביום טוב												!
מסיקין בכלים ואין מסיקים בשברי כלים	וקתני:											ז
מחלוקת שנשברו בשבת	אלא, אי איתמר הכי איתמר, אמר רב יהודה אמר שמואל:											◇
מוכן הוא	דמר סבר: [ת"ק]											◇
נולד הוא.	ומר סבר: [רבי יהודה]											◇
אבל מערב שבת - דברי הכל מותרין הואיל והוכנו למלאכה מבעוד יום.	[דברי הכל]											◇
מסיקין בכלים ואין מסיקין בשברי כלים.	תני חדא:											ז
כשם שמסיקין בכלים כך מסיקין בשברי כלים.	ותניא אידך:											ז
אין מסיקין לא בכלים ולא בשברי כלים.	ותניא אידך:											ז

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-כל הכלים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב			
הא - רבי יהודה, הא - רבי שמעון, הא - רבי נחמיה.												!	◇	קדו:		
הני ליבני דאישתור מבנינא - שרי לטלטלינהו, דחזו למיזגא עלייהו. שרגינהו - ודאי אקצינהו.	רב נחמן:												■	◇	קדו:	
חרס קטנה מותר לטלטל בחצר, אבל בכרמלית - לא.	רב נחמן אמר שמואל:												◇	■	קדו:	
אפילו בכרמלית, אבל ברשות הרבים - לא.	ורב נחמן דידיה אמר:												◇	■	קדו:	
אפילו ברשות הרבים.	ורבא אמר:												◇	■	קדו:	
ואזדא רבא לטעמיה													■		קדו:	
דרבא הוה קאזיל בריתקא דמחזא, אתוסאי מסאניה טינא, אתא שמעיה שקל חספא וקא מכפר ליה, רמו ביה רבנן קלא. אמר: לא מיסתייא דלא גמירי, מיגמר נמי מגמרי? אילו בחצר הואי - מי לא הוה חזיא לכסויי ביה מנא? הכא נמי - חזיא לדידי.	[רבא]												○	■	קדו:	
מגופת הבית שנכתה - מותר לטלטל בשבת.	רב יהודה אמר שמואל:													■	◇	קדו:
מגופה שנכתה - היא ושבריה מותר לטלטלה בשבת, ולא יספות ממנה שבר לכסות בה את הכלי ולסמוך בה כרעי המטה, ואם זרקא באשפה - אסור.	תניא נמי הכי:													■	◇	קדו:
אלא מעתה, זריק ליה לגלימיה - הכי נמי דאסור?	מתקיף לה רב פפא:												;		קדו:	